

Arrest

nr. 215 070 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. MONDELAERS
Kortrijksestraat 177
3010 KESSEL-LO (LEUVEN)**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indonesische nationaliteit te zijn, op 7 februari 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 december 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MONDELAERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het

begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

De belangvereiste veronderstelt dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing is benadeeld en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

Het komt de Raad toe desnoods ambtshalve te onderzoeken of aan de belangvereiste is voldaan.

1.2. De bestreden beslissing strekt ertoe verzoekster het bevel te geven het grondgebied binnen een termijn van dertig dagen te verlaten. Hierbij wordt aangegeven dat haar verblijfsmachtiging is verstreken sinds 31 oktober 2017 en dat de voorwaarden voor de verlenging van haar verblijf als student niet meer vervuld zijn.

1.3. De Raad wijst erop dat in de beschikking van 19 november 2018 aan beide partijen, met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, de volgende vraag werd gesteld:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.”

1.4. Verzoekster heeft op de bovenvermelde beschikking van de Raad niet schriftelijk gereageerd.

1.5. De voormelde gegevens worden ter terechtzitting voorgelegd aan verzoekster. Verzoeksters raadsman stelt in eerste instantie dat eerstgenoemde in België verblijft en *“hij meent”* dat zij haar studies nog verderzet. In tweede instantie stelt verzoeksters raadsman dat zij is teruggekeerd naar Indonesië, doch thans opnieuw op het Belgische grondgebied verblijft. Gevraagd naar de precieze data van het vertrek naar Indonesië en de binnenkomst in België, stelt verzoeksters raadsman dat hij deze informatie niet heeft. De raadsman stelt de dag voor de terechtzitting per e-mailbericht te zijn gecontacteerd door verzoekster, waarbij deze laatste heeft bevestigd opnieuw in België te verblijven. Er wordt meegedeeld dat verzoekster een procedure gezinshereniging zal opstarten.

1.6. Een verzoekende partij die het belang bij het door haar ingestelde schorsings- en annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoekende partij verplicht medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (*cf.* RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

1.7. *In casu* zijn de precieze vertrek- en aankomstdata van verzoekster van determinerend belang voor de behandeling van huidige zaak. Indien namelijk vaststaat dat verzoekster, nadat de bestreden beslissing tot stand is gekomen, het grondgebied van de Schengenzone heeft verlaten, dient te worden vastgesteld dat het bevel om het grondgebied te verlaten reeds is uitgevoerd (*cf.* RvS 9 maart 2016, nr. 11.837 (c)), waardoor het belang teloor gaat. Dit werd ter terechtzitting ook benadrukt.

1.8. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster heeft verzuimd een duidelijk antwoord te verschaffen op de door de Raad, zowel bij beschikking van 19 november 2018, als ter terechtzitting, gestelde vragen. De raadsman van verzoekster kan geen concrete duidelijkheid scheppen omtrent het vertrek naar Indonesië en de binnenkomst in België.

1.9. Verzoekster moet de gevolgen van haar gebrek aan medewerking met de rechter dragen en dit kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (*cf.* RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

1.10. De Raad benadrukt nogmaals dat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd, indien vaststaat dat de betrokken vreemdeling na de totstandkoming van deze beslissing de Schengenzone

heeft verlaten. In het kader van het objectief belang is het derhalve noodzakelijk te weten wanneer verzoekster het grondgebied heeft verlaten. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), *quod non in casu*.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA